

pare important ca actorii să aducă puncte de vedere personale, așa încât din „conflict” să se nască personajul.

□ **Care ți se pare a fi problema primordială a teatrului din România, în prezent?**

■ Lipsa totală de organizare. Poate părea superficială în raport cu interesul meritat de partea artistică, dar, în loc ca oamenii de teatru să se concentreze efectiv asupra spectacolului, sunt obligați să rezolve stresante probleme administrativ-economice. Sper ca în timp această stare de lucruri să se schimbe.

□ **Faptul că ești fiul unui important om de teatru, Alexa Visarion, ți-a creat probleme în meserie?**

■ N-au fost probleme psihice, ci așa... un fel de stinghereală în raport cu ideile preconcepuate ale unor oameni din jur, din lumea teatrală. Etapa a trecut. Problema exista mai ales în institut. Cred că sunt deja considerat în mine însumi. Și îmi asum răspunderea pentru tot ceea ce fac.

□ **Ce crezi despre critica de teatru?**

■ Mi se pare foarte necesară, dar atunci când e făcută de oameni valoroși, care nu povestesc spectacolul, ci au un punct de vedere justificat. Pentru a scrie despre teatru trebuie să cunoști din interior fenomenul...

□ **Care e atmosfera în Teatrul Național?**

■ Eu, nefiind angajat, am avantajul de a vedea partea bună, nimic nu mă deprimă. Am lucrat foarte bine, e o trupă de actori extraordinară. Și o atmosferă benefică, pe care am încercat să o întretin.

□ **Este Teatrul Național prima scenă a țării?**

■ Mi se pare demagogic spus „prima scenă”. Nu este prima scenă, și asta e o calitate.

□ **Divulgi vreun proiect artistic?**

■ Vreau să mă întorc la Koltès și să montez un spectacol cu ultima piesă pe care a scris-o înainte să moară.

CLARA MĂRGINEANU

ANA IOANA MACARIA:

„În lumea teatrului nu m-am simțit niciodată pe teren sigur”

□ **Îmi spuneai înainte de interviu că nu ai vrut să „dai” la Teatru. Cum s-a întâmplat, totuși?**

■ Îți repet, n-am vrut, de când mă știu, să dau la teatru. Am vrut să dau la medicină, numai că în clasa a noua, când am ajuns la Liceul Sf. Sava din București, am întâlnit o profesoară de română, d-na Livia Goia, mama Ilincăi Goia de la „Nottara”. S-ar părea că ea a văzut ceva în mine, motiv pentru care m-a trimis la Teatrul studențesc „Podul”, la regizorul Cătălin Naum. Am ascultat-o doar prin clasa a unsprezecea, cu o lună înainte de Revoluție. Cătălin Naum a descoperit că am înclinație pentru această meserie. A fost omul care mi-a dat primul meu rol, Oana din **Apus de soare**. În vara lui 1990 a venit Andrei Șerban, care a chemat la probă studenții facultății și oamenii de la „Pod”. Am luat proba și am ajuns să lucrez în **Trilogie**. Și, până la urmă, nefiind pregătită pentru medicină, vrând-nevrând, am ajuns să dau la teatru. Am intrat din primul foc, după care a trebuit să-mi

concentrez toate forțele pe tărâmul acesta atât de special.

□ **Ce a urmat?**

■ A urmat întâlnirea cu Sanda Manu, după aceea întâlnirea cu Cătălina Buzoianu - omul fără de care n-aș fi ajuns să fac această meserie, apoi întâlnirea cu Andrei Șerban. Sunt studentă în anul IV, clasa profesoarei Sanda Manu, asistent Gheorghe Visu.

□ **Cum ai ajuns la Nina Zarecinaia din Pescărușul?**

■ A fost foarte palpitant, fiindcă eu am intrat în repetiții mult mai târziu. Cred că se scurseseră trei luni de repetiții. Am înlocuit-o pe Ioana Abur.

□ **Îți era străin rolul?**

■ Nu, deloc. Făcusem Nina Zarecinaia chiar la clasă. S-a întâmplat ca Ioana Abur să renunțe exact când trebuia să se treacă la scenă. Țin minte că eram în bufetul facultății, nu așteptam nimic, nu visam nimic și am primit un telefon: „Ești chemată de doamna Cătălina Buzoianu la Teatrul Mic”. Atât. Nici nu mai știu cum am ajuns de la facultate la teatru, acolo unde doamna Cătălina mi-a spus: „Uite, a plecat Ioana Abur și avem nevoie de cineva. Vrei să dai o probă?”. Am citit rolul cap-coadă și a zis: „Merită să încercăm”.

□ **Fiindcă mai ai doar câteva luni până termini școala, te gândești să rămâi în București, ori ai făcut pasiune pentru vreun oraș de provincie?**

■ Bucureșteancă fiind, voi rămâne acasă. Am deja trei angajamente la trei teatre din București. Și pe urmă joc în câteva spectacole: **Pescărușul** la Teatrul Mic, **Victor sau copiii la putere** la Bulandra și urmează să încep repetițiile, tot cu doamna Cătălina Buzoianu, la Teatrul de Comedie, unde am dat o probă pentru un rol principal în piesa **Fuga** de Mihail Bulgakov.

□ **Al regretat vreo clipă că te-ai făcut actriță?**

■ L-aș mânia pe Dumnezeu dacă aș regreta ceva. Mi-a mers bine până acum și am realizat lucruri nesperate și nevisate de mine. Numai că, vezi, mi-e frică în continuare. În lumea asta, a teatrului, nu m-am simțit niciodată pe teren sigur.

MIHAI CLAUDIU CRISTEA

Gheorghe Visu și Ana Ioana Macaria în Pescărușul de Cehov la Teatrul Mic (regia: Cătălina Buzoianu)

foto: Dan Vatamaniuc